

РЕШЕНИЕ

№ 3358

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **4384** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано като такова по реда на чл. 294 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от КЕВР с представляващ Председателя И. И. против постановление по чл. 294 от АПК на орган по изпълнението, а именно: Постановление от 20.03.2023г. по изп.дело № 20229210402830г. на ЧСИ № 921 с район на действие СГС- С. П., с което се отказва на КЕВР прекратяване на изп.производство по делото, образувано въз основа на административно дело № 2135/2020г. на АССГ, по молба на „Овергаз мрежи“ АД срещу КЕВР.

В жалбата на КЕВР, депозирана по реда на чл. 294 от АПК, се сочи, че Постановлението, както и останалите действия на ЧСИ в изпълнителното производство са незаконосъобразни, тъй като в изп.титул - решение на АССГ, потвърдено от ВАС, не е определен срок, в който КЕВР следва да се произнесе повторно по върнатата от съда преписка. В тази връзка намират, че е незаконосъобразно ЧСИ да изисква от тях изпълнение в определен от него срок.

Сочат, че съгласно чл. 267 от АПК, на изпълнение по реда на дял V-ти от АПК, подлежат изискуеми задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в АПК или друг закон, но в случай влязлото в сила съдебно решение не е породило изискуемо задължение, тъй като с връщането на преписката при административния орган, не е налице осъдителен диспозитив, а има характер на възобновяване на административното производство. Следователно, липсва годно изпълнително основание по чл. 267 от АПК.

Извън това сочат, че е започната процедура по произнасяне на искането на „Овергаз мрежи“ АД по смисъла на чл. 276 от АПК. Сочат, че със Заповед №

З-Е-1194/06.10.2022г. на Председателя на КЕВР е сформирана работна група, която при спазване на указанията от отменителните решения, следва да извърши технико-икономически анализ, като бъде изготвен доклад и съответен проект на решение.

Оспорват като незаконосъобразно постановление от 20.03.2023г. на ЧСИ. Оспорват и разноските по делото в размер от 272 лева, като възразяват срещу дължимостта на сумата както по основание, така и по размер.

Правят искане за спиране на изпълнението по образуваното изпълнително производство до разрешаването на спора по същество.

Жалбата е постъпила чрез ЧСИ, който е заявил становище за нейната неоснователност.

Депозирано е възражение от „Овергаз мрежи“ АД с твърдение за неоснователност на подадената жалба.

Същата е оставена без движение за заплащане на държавна такса, която е заплатена от дружеството, което е прездставен съответне документ.

Постановено е определение, с което е отказано спирането на изпълнението.

По същество, съдът намира жалбата за основателна.

От фактическа страна следното:

По жалба на „Овергаз мрежи“ АД-С. е образувано административно дело № 2135/2020г. по описа на АССГ, с което е отменено решението на КЕВР № Ц-5/30.01.2020г. Преписката е върната на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на решението. Решението е потвърдено от ВАС с Решение №7440/26.07.2022 г., от който момент е произвело действие.

Подадена е молба от „Овергаз мрежи“ АД до ЧСИ за образуване на изпълнително производство за изпълнение на цитираното решение, като се обосновава липса на доброволно изпълнение на същото по молба от 05.08.2022г. и от 13.12.2022г. от страна на дружеството до КЕВР.

С Разпореждане от 19.12.2022г. ЧСИ С. П. е оставил молбата без движение за отстраняване на нередовности. Същите са отстренени с молба от „Овергаз мрежи“ АД на 02.02.2023г.

Изготвена е покана за доброволно изпълнение от 07.02.2023г. до КЕВР , като същата е връчена на 10.02.2023г. Изготвено и депозирано е възражение с искане за прекратяване на производството от 20.02.2023г. до ЧСИ.

Взето е становище на молителя „Овергаз мрежи“ АД, което е за неоснователност на направеното искане.

В тази връзка е постановено постановлението, предмет на настоящото производство, с което е отказано прекратяването на изпълнителното дело и са редуцирани приетите по делото разноси в размер от 272 лева, като е посочено, че същите не следва да се събират в производството.

Съдът намира от правна страна следното:

Изпълнителното производство е образувано на осн. чл. 268 т.2 от АПК, при наличие на посочено изпълнително основание - влязло в сила съдебно решение на АССГ.

Съгласно чл.267 от АПК, на изпълнение по реда на дял пети от АПК /каквото ЧСИ е образувало и провежда/ подлежат изискуеми задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в АПК или в друг закон. В случая е налице изпълнително основание, предвидено в АПК – влязло в сила съдебно решение по чл.

268 т.2 от АПК, но не е било налице изискуемо задължение, породено от съдебно решение на АССГ. При диспозитив на АССГ за връщане на преписката на КЕВР за ново произнасяне, липсва осъдителен диспозитив, поради което административното производство все още е висящо, т.е. неприключило. В процесния случай не е налице и срок, който съдът да е поставил на органа за изпълнение на съдебното му решение.

При възобновена висящност на административното производство и липса на указан от съда срок, липсва изискуемо задължение, т.е. изобщо е нямало законово основание по чл. 267 от АПК да се образува изп.производство.

Ако дружеството счита, че КЕВР не изпълнява влязлото в сила решение на АССГ, е следвало да процедира по реда на чл. 304 вр. чл. 306 от АПК, като Председателят на АССГ или упълномощено от него длъжностно лице налага наказания/вкл. глоби/ за неизпълнение на съдебно решение от длъжностно лице, което е длъжно да го изпълни. Съдът намира, че още с отговора на КЕВР от 20.02.2023г. , освен че е поискано алтернативно прекратяване на изпълнителното производство, е оспорено самото образуването на изп.производство /посочил е изрично, че няма основание за образуване на такова/, както и връчената му покана за доброволно изпълнение /посочил е, че няма законово основание ЧСИ да поставя на КЕВР срокове, в които да се произнесе с административен акт/.

ЧСИ е следвало да изпрати отговора на КЕВР от 20.02.2023г., имащ характер на жалба срещу актове и действия по чл. 294 от АПК /образуване на изпълнително производство и изпращане на покана за доброволно изпълнение/ , на АССГ за произнасяне по компетентност, като не е сторил това.

Поради това, съдът намира, че Разпореждането от 19.12.2022г. за образуване на изпълнителното производство, както и поканата за доброволно изпълнение от 07.02.2023г. , не са влезли в сила, тъй като са оспорени в срок от КЕВР с отговора от КЕВР №Е15-57-32 от 20.02.2023г. ЧСИ се е произнесъл само по искането за прекратяване на изпълнителното производство, като с обжалваното Постановление от 20.03.2023г. го е отхвърлил.

Съдът намира Постановлението от 20.03.2023г. за незаконосъобразно. Съдът приема, че изпълнителното производство не е било образувано законосъобразно, тъй като е липсвало е изискуемо задължение по чл. 267 от АПК, както и е налице основание по чл. 282 ал.1 т.1 от АПК за прекратяване на изп.производство- изп.производство е започнало по искане на лице, извън посочените по чл. 274 от АПК/дружеството не е възискател по см. на чл. 274 ал.1 от АПК/.

Поради това, Постановлението от 20.03.2023г. на ЧСИ следва да бъде отменено от Съда като незаконосъобразно.

На основание чл. 298 ал.1 от АПК, в този случай съдът следва да реши въпроса по същество, т.е. да разгледа сам жалбата на КЕВР.

Съдът намира, че оспорването на КЕВР срещу образуването на изпълнително производство е основателно, тъй като не е било налице изискуемо вземане по чл. 267 от АПК, което да подлежи на изпълнение по реда на дял пети от АПК. След като образуването на изпълнително производство е незаконосъобразно, то и изпратената покана за доброволно изпълнение се явява незаконосъобразна. Не е налице изискуемо задължение, подлежащо на изпълнение по реда на дял пети от АПК.

Предвид изхода на спора, искането на КЕВР за разноски е основателно, в размер на заплатената държавна такса.

Водим от горното и на осн. чл. 298 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от КЕВР постановление по чл. 294 от АПК на орган по изпълнението, а именно: Постановление от 20.03.2023г. по изп.дело № 20229210402830г. на ЧСИ № 921 с район на действие СГС- С. П., с което се отказва на КЕВР прекратяване на изп.производство по делото, образувано въз основа на административно дело № 2135/2020г. на АССГ, по молба на „Овергаз мрежи“ АД срещу КЕВР.

ОТМЕНЯ Разпореждане от 19.12.2022г. за образуване на изп.дело № 20229210402830г. на ЧСИ № 921 с район на действие СГС- С. П..

ОТМЕНЯ Покана за доброволно изпълнение изх.№461107.02.23г. по изп.дело 20229210402830г. на ЧСИ № 921 с район на действие СГС- С. П..

Осъжда чси С. П. да заплати в полза на КЕВР 50 лева държавна такса за настоящото производство.

Решението не подлежи на оспорване.

СЪДИЯ: